

תת"ע 3160/09/23 - מדינת ישראל נגד מוחמד חרירי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 3160-09-23 מדינת ישראל נ' חרירי

לפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מוחמד חרירי

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בדוח, למבקש יוחסה עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, נהיגה במהירות של 155 קמ"ש במקום 90 קמ"ש המהירות המותרת בכביש, עבירה בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 30.8.2023.
3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 13.09.2023. המבקש קיבל את הדוח בידיו מהשוטר וכן אישור קבלת הדוח ובו מועד הדיון בעניינו, אשר נמסר למבקש לידו.
4. לטענת המבקש לא התייצב לדיון, שכן לטענתו קיבל טלפון ממספר חסום ובו נאמר לו כי מועד הדיון הקבוע ליום 13.9.23 נדחה וישלח לו מועד זימון חדש.
ב"כ המבקש טען כי המבקש כלל לא ידע כי הדיון התקיים כרגיל במועדו.
ב"כ המבקש הפנה לפסיקה לתמיכה בטענותיו.
לטענת המבקש נמסר לו מידע שגוי בדבר מועד דיון, לפיכך נמנע ממנו להוכיח את חפותו ועל כן עתר להיענות לבקשה.
5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה המבקש קיבל הזמנה לדיון ובו מועד הדיון. ב"כ המשיבה, צרפה לתגובתה ספח מאישור קבלת הדוח.

עוד טענה המשיבה, כי טענת המבקש בדבר שיחת טלפון ממספר חסום הינה טענה בעלמא.

לא ברור ממי קיבל את השיחה ולאיזה מועד זומן.

אין בטיעוני המבקש כדי להצדיק היעדרות לבקשה.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן- **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון

כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כל מקום להיעתר לבקשה.

המדובר בכתב אישום מסוג הזמנה לדיון ומסירה ביד, אשר נמסר למבקש לידי מאת השוטר בשטח, עובר לביצוע העבירה.

בכתב האישום וההזמנה לדיון צויין מועד הדיון אליו המבקש הוזמן - הוא 13.9.23, אישור קבלת הדוח ובו מועד הדיון נמסר לידי של המבקש, כעולה מאישור קבלת הדוח, אשר צורף לתגובת המשיבה.

לטענת המבקש אי התייצבותו נבעה עקב שיחת טלפון ממספר חסום ובה נאמר לו כי מועד הדיון נדחה וכי ימסר לו מועד חדש.

ברי הדבר, כי שעה שבית משפט מורה על דחיית דיון, הרי שניתן מועד חלופי.

אשר על כן, טענת המבקש בעניין זה, הינה טענה בעלמא, טענה הנעדרת כל תימוכין ואין ליתן לה כל משקל.

זאת ועוד, המבקש ישב בחוסר מעשה ולא פעל לבירור מועד הדיון הנדחה לכאורה, כטענתו.

10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

המבקש טען טענה כללית בעניין זה ולא פרט דבר.

11. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.17)).

המבקש לא טרח לפרט את טענת ההגנה, ככל שקיימת, ולפיכך לא עמד בנטל בעניין זה.

12. באשר לעונש, המבקש נדון בהעדרו לעונשים הבאים :

פסילה בפועל לתקופה של 5 חודשים הקבועה, הפעלת פסילה על תנאי בת 2 חודשים בחופף לעונש הפסילה שהוטל בתיק זה, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס של 1500 ₪.

העונש שהוטל על המבקש, נוכח חריגת המהירות מהמהירות המותרת, נוכח עברו התעבורתי של המבקש הכולל עבירות דומות ונוכח קיומן של פסילות על תנאי להפעלה, אינו עונש המחמיר כלל וכלל עם המבקש.

13. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

14. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותיו האישיים של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

15. המבקש יפעל בהתאם לרכיבי הענישה נשוא פסק הדין בהעדר. ב"כ המבקש יסביר לנאשם את חובת הפקדת הרישיון, ואת ההשלכות הנובעות מהעדר הפקדה.

16. הבקשה נדחית.

17. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"ד, 06 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.

עמוד 4

